

Příprava zárodku fyzického těla a seslání duchovního zárodku

Rudolf Steiner

Žádný rodičovský pár by nikdy nemohl přivést na svět pro nás vhodné fyzické tělo, kdyby toto fyzické tělo nebylo dlouho připravováno prací s nejvyššími, vznešenými duchovními bytostmi v duchovním kosmu.

Duchovní zárodek je zprvu majestátní a velký jako samotný vesmír. Když se člověk vydá na zpáteční cestu a pohlédne na generace, z nichž pak budou pocházet jeho rodiče, a z duchovního světa spolupůsobí na sled těchto generací, stává se tento zárodek menším a menším, až se opět vrátí do sféry Marsu, pak do vlastní sféry Slunce a pak rychle projde měsíční sférou a sestoupí zase na Zemi k příštímu životu.

Zformování vlastního éterného těla a význam třetího a čtvrtého týdnu po početí

Nějaký čas před tím, než člověk jako duševní bytost sám sestoupí, posílá před sebou tento duchovní zárodek. Dříve než sám sestoupí do fyzického světa, tedy vysílá předem to, co připravil pro své fyzické tělo. Než odloží svou práci na příštím pozemském životě, získává možnost navázat jiný vztah ke kosmu, než tomu bylo doposud. Získává tak možnost navázat vztah k celému kosmickému éteru. A jako poslední akt tohoto sestupu vytahuje z duchovních světů, z celého vesmírného éteru síly, z nichž si formuje své éterné tělo.

Jakmile člověk sešle dolů duchovní zárodek svého fyzického těla, tedy poté, co je duchovní zárodek po mnohaletém proudění z duchovních světů seslán k rodičovskému páru k vytvoření fyzického těla, on sám prodlévá ještě v duchovním světě a soustřeďuje kolem sebe éter. Na krátký čas se tak stává bytostí sestávající z Já, astrálního těla a éteru - tento éter je sesbírán z éteru celého vesmíru.

A teprve během embryonálního období, ve třetím, čtvrtém týdnu po početí, spojuje člověk to, co se vytvořilo v prvních třech až čtyřech týdnech ze spojení duchovního zárodku a zárodku fyzického - tedy to, co dorazilo na Zemi ještě dříve než on, spojuje svou bytostí a dává tomu éterné tělo, které získal přitahováním éteru z vesmíru. A tak se člověk stává bytostí sestávající z toho, co již dříve vzniklo a bylo sesláno na Zemi z duchovního zárodku fyzického těla a z éterného těla, které kolem sebe soustředil v posledním okamžiku svého kosmického bytí, z astrálního těla a z Já, které prošly životem mezi smrtí a novým zrozením.

Rudolf Steiner: Iniciační poznání, GA 227, z XI. přednášky, Penmaenmawr, 18. až 31. srpna 1923. Přeložil Radomil Hradil, Fabula 2011. Více viz knihu Max Hoffmeister: Záhady početí, Fabula 2011.